तत्सेवकेऽप्यनुरक्तिर्दानं प्रीतिविवर्धनं ।
अनुरक्तेशचिह्नानि दोषेऽपि गुणसंग्रहः ॥ ५७ ॥
कालयापनमाशानां वर्धनं फलखण्डनं ।
विरक्तेश्वरचिह्नानि ज्ञानीयान्मतिमान् नरः ॥ ५८ ॥
5 एतज्ज्ञात्वा यथायं ममायत्तो भवति तद्वक्ष्यामि ।
यतः । अपायसंदर्शनज्ञां विपत्तिमुपायसंदर्शनज्ञां च सिद्धिं ।
मेधाविनो नीतिविधिप्रयुक्तां पुरः स्फुरन्तीमिव दर्शयन्ति ॥ ५९ ॥
करटको ब्रूते । तथाप्यप्राप्ते प्रस्तावे न वक्तुमर्हसि ।
यतः । अप्राप्तकालवचनं वृहस्पतिरपि ब्रुवन् ।
10 प्राप्नुयाद्बुद्ध्यवज्ञानमपमानं च शाश्वतं ॥ ६० ॥
दमनकोऽब्रवीत् । मित्र मा भैषीः । नाहमप्राप्तावसरं वचनं वक्ष्यामि ।
यतः । आपद्युन्मार्गगमने कार्यकालात्ययेषु च ।
अपृष्टेनापि वक्तव्यं भृत्येन हितमिच्छता ॥ ६१ ॥
यदि प्राप्तावसरेण मया मन्त्री न वक्तव्यस्तदा मन्त्रित्वमेव ममानुपपन्नं ।
15 यतः । कल्पयति येन वृत्तिं येन च लोके प्रशस्यते सद्भिः ।
स गुणस्तेन च गुणिना रक्ष्यः संवर्धनीयश्च ॥ ६२ ॥
तद्भद्रानुज्ञानीहि मां गच्छामि । करटको ब्रूते । शुभमस्तु यथाभिप्रेतमनुष्ठीयतां । ततो दमनकः सविस्मय इव पिङ्गलकसमीपं गतः । अथ दूरादेव राज्ञा दृष्टः सादरं प्रवेशितः । साष्टाङ्गपातं प्रणिपत्योपविष्टः । राजाह । चिराद्दृष्टोऽ
20 सि । दमनको ब्रूते । न किंचित् श्रीमद्देवपादानां मया सेवकेन प्रयोजनमस्ति । तथापि प्राप्तकालमनुजीविना सान्निध्यमवश्यं कर्तव्यमित्यागतोऽस्मि ।
यतः ।